

Omul negru

Ion.mihaiu

Copilul care eram
se speria cu propria lui
imaginație.

Știam că în fiecare seară
omul negru se ascunde sub pat,
fără respirație.

Aștepta răsuflarea mea să o soarbă,
să mă înghită
în sine.

Și eu țineam ochii strânși
știind că așa n-o să poată nicicând
ajunge la mine.

Întotdeauna imaginația mea
punea o condiție
plăsmuirilor ei.

Și strângeam pleoapele
și mă salvam înnumărând în gând
unu, doi, trei...

7 martie 2016, Bucureșt